

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De eadem re. xlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Quod incantationes & magicæ artes laquei diaboli
sint. Cap. XL.

Admonent sacerdotes fideles populos, & nouerint *Ex dictis*
magicas artes, incantationesque quibuslibet infirmi- *August.*
tatibus hominum nihil posse remedij cōferre, non anima-
libus lāgentibus claudicantibusve, vel etiam moribundis
quicquam mederi, sed hæc esse laqueos & insidias antiqui
hostis, quibus ille perfidus genus humanū decipere nititur.
Et si quis hæc exercuerit, clericus degradetur, laicus anathe-
matizetur.

De illis, qui salutem non à Sa'uatore, sed ab eius crea-
tura requirunt Cap. XLI.

Omnis sapientia à domino Deo est, & apud illum fuit *August.*
semper, & est ante æuum. Arenam maris, & pluuia *in libr. de*
guttas, & dies seculi quis dinumerabit? Altitudinem cœli, & *cumtate*
latitudinem terræ, & profundum abyssi quis mensus est? *Dei.*
Sapientiam Dei præcedentem omnia, quis inuestigabit?
Prior omnium creata est sapientia, & intellectus prudentiæ
ab æuo. Fons sapientiæ verbum Dei in excelsis, & ingressus
illius mandata æterna. Qui enim sine saluatore salutē vult
habere, & sine vera sapientiā æstimat prudentem se fieri
posse non sanus sed æger, non prudens sed stultus, in ægri-
tudine assidua laborabit, & in cæcitate noxia stultus, & de-
mens permanebit. Ac proinde omnis inquisitio, & omnis
curatio quæ à diuinis & magis, vel ab ipsis demoniis in ido-
lorum cultura expetitur, mors potius dicenda est, quàm
vita. Et qui ea sectantur, si se non correxerint, ad æternam
perditionem tendunt. Psalmista dicente: Omnes dij gen-
tium sunt dæmonia. Qui per deceptos homines alios deci-
pere quotidie gestiunt, vt perditionis suæ faciant eos esse
participes. Itaque hæc vanitas magicarum artium, ex tra-
ditione angelorum malorum, in toto terrarum orbe pluri-
mis seculis valuit per quādam scientiam futurorum & in-
fernorum, & per inuentiones eorum inuēta sunt aruspicia,
augurationes & ipsa quæ dicantur oracula, & Nicromātia.

De eadem re. Cap. XLII.

Nec mirum de magorum præstigiis, quorum in tantum *Ex dictis*
prodire maleficiorum artes, vt etiam Mofi simillimis *eiusdem.*
signis resisterent, vertentes virgas in dracones, aquas in
sanguinem, cum fertur etiam in gentiliū libris, quod quæ-

dam maga famosissima circe, socios vlixis mutauerit in bestias. Legitur & de sacrificio, quod Arcades Deo suo immolabant, ex quo quicumque sumerent, in bestiarum formas conuerterentur. Sed hæc omnia magicis præstigijs potius fingebatur, quàm rerum veritate cõplerentur. Vt ipsi errores ignorãtibus manifesti fiant de eorum propitate atque inuentoribus iuxta traditionẽ maiorum prædicere congruum arbitramur. Magi sunt, qui vulgo male ob facinorum magnitudinẽ nuncupantur. Hi per multa elementa concutiunt, turbant mentes hominũ minus confidentium in Deo, ac sine vllõ veneni haustu, violentia tantũ carminis interimunt. Vnde & Lucanus: Mens nulla sanie polluta veneni, Incãtata perit. Dæmonibus accitis audent ventilare, vt quisquis suos perimat malis tibus inimicos. Hi etiam sanguine vtuntur, & victimis contingunt corpora mortuorum. Necromãtij sunt quos præcationibus videntur resuscitati mortui diuinare, & interrogata respõdere. Necros enim, Græcè mortuus, Latine diuinatio nuncupatur. Ad quos suscitandos cadaueribus sanguis adiicitur. Nam amare dæmones sanguinem diuino ideoq; quoties Necromantia fit, cruor aquæ miscetur, & calore sanguinis facilius prouocantur. Hydromantij ab illis dicti: est enim hydromantia in aquæ inspectione vnde dæmonũ euocare, & imagines ludificationis eorum vbi ibique ab eis aliqua audire. Vbi adhibito sanguine, prohibentur sciscitari.

De eadem re. Cap. XLIII.

Ex dictis eiusdem.

igitur genus diuinationis à Persis fertur allatum. Vnde autem dicit diuinationis quatuor esse genera, terram, aquam, aërem, & ignem. Hinc Geomãtiam, Hydromãtiam, Aeromãtiam, Pyromãtiam, dictam autem diuinationem. Hi sunt, quasi Deo pleni. Diuinitate enim plenos se esse simulant, & astutia quadam fraudulenta hominibus coniectant. Duo autem sunt genera diuinationis, ars & incantatio. Incantatores verò dicti sunt, qui artem verbis per Arioli vocati sunt, propterea quod circa aras idolorum facias preces emittunt, & funesta sacrificia offerunt, & celebritatibus dæmonum responsa accipiunt. Aruspices nuncupati sunt, quasi horarũ inspectores. Dies enim & horæ in agendis negociis operibusque custodiunt: quod per

gula tem
extra pec
gures su
signa re
currente
iter faci
uium asp
voces &
gerunt. L
los, alter
ad aures
quod is a
in astris
taliorum
per XII.
scientium
est, quis o
vitæ qui
thematic
tiones L
se habea
larum in
qui in Eu
nomine
ad Euan
natiuita
sunt, qu
& diuer
nis, per
scientia
tiz inspe
quia dun
quid sibi
De

AD
Abil
præcant
rebus su
dæmon